

(Kort bemærkning).

Lis Greibe (S):

Det er da glædeligt, hvis Venstre pludselig kommer med en masse nye gode forslag til, hvor vi også kan gå ind og se på, hvilken form for forurening der er fra de forskellige funktioner. Det glæder mig, at der ligesom er ved at ske en vis tilnærmelse til vores politik på det område. Bare det nu holder. Jeg synes heller ikke, det passer helt sammen med, at hr. Jens Vibjerg åbenbart ikke synes, kvægbrugene skal med, fordi de sammenlignes med, som hr. Vibjerg siger, »store forurenende virksomheder«.

Kvægbrugene kommer med, fordi de er forurenende. De kommer med på samme måde, som svinebrugene kommer med, som fjerkræbrugene kommer med, og som de store forurenende virksomheder kommer med. Og jeg kan ikke forstå, at det i sig selv skulle kunne holde dem ude, at det er en gruppe for sig i forhold til de andre husdyrbrug, og jeg kan slet ikke forstå sammenligningen med store industrivirksomheder. Det her drejer sig om, hvordan målene for de forskellige funktioner, der forurenere, skal være. Det er det, der er afgørende.

Den fg. formand (Anders Mølgaard):

Hr. Jens Vibjerg som ordfører.

Jens Vibjerg (V):

Som ordfører for Venstre på forslaget her, lovforslag nr. L 161, vil jeg sige, at i sit udgangspunkt er det lovforslag egentlig meget fornufdigt, nemlig med hensyn til det, at vi nu får implementeret IPPC-direktivet. Og jeg vil egentlig godt udtrykke min anerkendelse til ministeren for den indflydelse, som jeg har forstået at han har øvet i EU for at få sat det her direktiv i værk, så det nu også skal implementeres i dansk lovgivning.

Så vidt, så godt. For vi må jo sige, at træerne gror ikke ind i himlen, når det er miljøministeren, der kommer med forslag, for også det her forslag har jo nogle overordentlig store svinkeærinder. Tag f.eks. kvægbrugene, som nu er med. Det er jo tankevækkende, at ganske almindelige kvægbrug af ministeren opfattes som værende i samme kategori som de største kemiske virksomheder. Bedrifter, som kun arbejder med naturens egne stoffer – ja, det kan være økologiske kvægbrug – skal nu kategoriseres på linje med de store kemiske industrier.

Høringssvarene er da også enormt kritiske. Ja, selv Fødevareministeriet leverer jo, som jeg læser det, en sønderlemmende kritik af forslaget, og Strukturdirektoratet deler altså heller ikke lutter roser ud, og sådan kunne jeg jo blive ved igennem høringssvarene. Og det må jo være lidt af et udtryk for ministerens proportionsforvrængning, når man på den måde griber fat i nogle ting, som jo ligger langt uden for det, direktivet beskæftiger sig med.

Afsnittet om medarbejderindflydelse er jo også en af de ting, der er hentet helt ude i hampen, altså langt uden for det, der har med direktivet at gøre.

Mange større virksomheder har allerede et samarbejde på det her felt i form af samarbejdsaftaler, samarbejdsfora og partsaftaler, hvor man ude i virksomhederne har et engagement i at løse de her opgaver. Og der er også en række felter, der er styret i arbejdsministerens regi, så der er styr på det her.

Men det engagement, der viser sig ude i virksomhederne på det her felt, skal nu have en ordentlig en af hammeren. Nu skal der lovgives, og dynamikken skal slås ihjel. Det er altså en gal vej at gå!

Og så er der jo bemyndigelser. Lovforslaget er jo fyldt med bemyndigelser, og det vil sige, at vi rent faktisk ikke ved, hvad det er, vi på nuværende tidspunkt skal sige ja til. Hvordan skal de her bemyndigelser føres ud i livet? Hvordan skal alle de, der nu har indgivet høringssvarene, egentlig forholde sig til lovforslaget, når det er fyldt med bemyndigelser, som man jo ikke ved hvordan ministeren vil føre ud i livet? Det er simpelt hen en bemyndigelseslov.

Det, vi i hvert fald må have krav på nu, er under udvalgsarbejdet at få en opgørelse over bemyndigelserne og få en klar beskrivelse af, hvordan ministeren vil udmønte alle de her bemyndigelser.

Lovforslaget lægger i det hele taget op til et virkelig gennemgribende arbejde i udvalget, så vi kan få tilpasset det til direktivet, så vi kan få ensartede vilkår i det europæiske samarbejde – det, som vi jo alle sammen stræber efter – så vi kan få ens konkurrencevilkår og få en ensartet høj miljøstandard med fair konkurrence.

Direktivet er et stort plus, og hvis loven bliver udformet i direktivets ånd, kan vi også få en god lov.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Søren Kolstrup for en kort bemærkning.